

Bogár László: Koroneurózis

2020 április 03. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

- [0](#)

5

Átlag: 5 (1 szavazat)

Mérték

A valóság most berúgta az ajtót, és itt van.

A neurózis szó hallatán úgy véljük, hogy pontosan tudjuk, miről is van szó, ám ha beleolvasunk a meghatározásokba, kiderül, hogy a helyzet korántsem ilyen egyszerű.

A lexikonban a következő meghatározást olvashatjuk. „A neurózis a szubjektum zavara, amelyben az egyénnek önmagához való viszonya táruul fel. Az esetek nagy részében ez a viszony negatív jellegű, azaz az énreleváns információk negatív értékmozzanatot vesznek fel. A neurózisokban továbbá a létezéshez való sajátos viszony jelenik meg. A neurotikus egyének inkább a valóság hiánymozzanataira nyitottak, arra reagálnak, ami nincs jelen (de szerintük jelen kellene lennie). A neurotikus léte negatív terminusokban nyer megfogalmazást. Az idő végtelen tengelyén a »még nincs« és a »már nincs« közé szorulva-szorongva »egyetemes nincs« számára az egész létezés. Minél súlyosabb az állapot, annál inkább a negatív öndefiníció kerül előtérbe. E személyek önmaguk létét leginkább léthiányokból rakják össze.»

Még tanulságosabb az, amit Tringer László orvosprofesszor, a pszichiátria nemzetközi hírnöke ír ugyanerről. „A neurózisok közös ismérve a szenvedés, valamint az örömképesség teljes elvesztése. A személy negatív szorongást él át a valóságot, embertársait, a jövőt és legfőképpen önmagát, így fokozódó szorongása a neurózis negatív önképével vagy ennek narcisztikus kompenzációjával jár együtt.” És ha ehhez azt is hozzátesszük, hogy a nyugatias társadalmakban az elmúlt évtizedek során folyamatosan növekszik a neurózisban szenvedők aránya, és a legóvatosabb becslések szerint is társadalmaink legalább egyharmada érintett, akkor már érthetőbbé válik sok minden abból a drámából, amit a világválság által leginkább sújtott „első világ”, vagyis a nyugati ember most átél.

Amiről Tringer professzor ír, vagyis hogy a negatív önkép szükségszerűen jár együtt a narcisztikus kompenzációval, joggal idézi fel bennünk Christopher Lasch hetvenes évek végén megjelent híres művét, amelynek eredeti címe The Culture of Narcissism – magyarul Az önimádat társadalmá címmel jelent meg –, amely éppen ennek a filozófiai mélységét mutatja meg. Ha ebből a nézőpontból vizsgáljuk azt, ami az egyes társadalmakban a vírus terjedésében, a halálözásokban, de leginkább a válaszreakciókban, viselkedésünk mintázataiban megmutatkozik, akkor most, mint egy élő laboratóriumban, mondhatni „élesben” követhetjük mindazt, amit Tringer László a pszichiátria, Christopher Lasch pedig a szociológia, a társadalom-lélektan felől szemlélve már évtizedekkel ezelőtt feltárt számunkra.

Feltárni feltárták ugyan, de ez semmit nem változtatott mindazon az általános lelki, erkölcsi, szellemi lezűllésen, ami a nyugatias társadalmakat most már évszázadok óta meghatározza. A nyugatias modernitás legfőbb létszerveződési elvét ugyanis a biológiai és fizikai élvezetek kielégítésére alkalmas anyagtömeg mennyiségének szakadatlan növelése adja. Ez a szerveződési mód nem tud létezni anélkül, hogy ne szolgálja újabb és újabb hedonista élvezetekkel, és azonnal végzetes legitimációs vákuumba kerül minden szereplő, a nagy teke- struktúrák, a pénz hatalmak urai, a gigantikus szolgáltatóipar, a hamis élvezeteket propagáló globális reklám- és média hatalom. De legfőképpen a mindezt technikailag üzemeltető politikai establishment. Ám az önmaga totális kiszolgáltatottságára és kifosztottságára reflektálni már régen képtelen nép, amely az úgynevezett demokráciákban csak arra hivatott, hogy létével elfedje azt a kegyetlen diktatúrát, amit éppen az imént említett struktúra gyakorol felette, csak azt érzi, hogy most valami miatt nem működnek az életét megalapozó planetáris élvezetipari módok. Már ez is indulattal tölti el, ami csak fokozódik attól, hogy ráadásul még azt is követelik tőle, hogy engedelmességen a szigorú járványügyi elírásoknak. Arról már nem is beszélve, hogy akárcsak minden eddigi súlyos válságot követően, a nép hamis látszatokra épülő élvezetuniverzumát üzemeltető teke- struktúrák teljes összeomlását elkerülendő – bár leginkább a nép hullik a semmibe –, mégis vele fogják megfizettetni az új kifosztó gépezetek „mentését”. Hogy aztán, ha majd végre „rendeződik” a helyzet, akkor újraindulhasson a planetáris szórakoztató-kifosztó gépezet.

Ám van egy rossz hír, a helyzet nem fog „rendeződni” –, abba a legsötétebb léthazugságokra épülő világba már soha többé nincs, mert nem lehet visszatérés. És azért nincs visszatérés, mert maga ez az ócska díszletvilág mutatta meg, hogy mennyire nincs. Kivételesen az Európai Unió is észleli, hogy most nem a hamis hivatkozási alap bunkósbotjaként használt fennkölt, az örök értékekre való üres hivatkozás a célravezető stratégia, és pillanatok alatt széthullhat, ha nem cselekszik.

Vagy tíz éve egyszer egy beszélgetésen azt találtam mondani, hogy ez a globális hatalmi rendszer olyan, mint egy vírus, csak akkor betegít meg minket, ha mi magunk teremtünk neki életünk minden percében esélyt, hogy általunk, bennünk, velünk terjedjen. Végtelenül erősen mutatja magát és uralkodik felettünk, pedig néhány hét alatt romba dőlne, és ehhez csak annyi kéne, hogy otthon maradjunk. Ne fogyasszuk az áruit, ne használjuk a szolgáltatásait, játsszunk otthon önfeledten a gyerekeinkkel, találjunk vissza a még élő, való önmagunkhoz. És ha

összeomlott, lépünk der?sen túl ezen az egykor volt hamis díszletvilágon, kezdünk valós életet a virtuális hazugságok helyén.

Nem így képzeltem, de a valóság most berúgta az ajtót, és itt van. Most kiderül, létezik-e még az igaz valónk. Hinnünk kéne, hogy igen.

Bogár László

(A szerz? vezet? közgazdász)

www.magyarhirlap.hu

Tisztelt olvasók!

Legyenek olyan kedvesek és támogassák "lájkkal" a **Flag Polgári Magazin** Twitter oldalát a következ? címen: <https://twitter.com/syracuse73>. illetve a Facebook oldalát pedig az alábbi címen: <https://www.facebook.com/flagmagazin>

- Minden "lájk számít, segíti a magazin m?ködését!

Köszönettel és barátsággal!

www.flagmagazin.hu

Ajánló